

[Enggaard.]

er forelagt og drøftet, måtte være tilslutning fra alle de forskellige organisationer, vil vi på baggrund af de oplysninger, som måtte foreligge efter udvalgsarbejdet, tage op til overvejelse, hvilken stilling vi vil tage til lovforslaget.

Hastrup: Loven om erhvervsskattens afløsning er bemærkelsesværdig ved, at den i en række tilfælde får den absurde virkning, at der tages fra de fattige og gives til de rige. Ifølge det bilag, der ledsager lovforslaget, har København i 1966-67 en udskrivningsprocent på 96, mens 13 af de 20 kommuner, der betaler afløsningstilsvaret til København, har en udskrivningsbeskatningsprocent, der er højere, for en enkelt kommunes vedkommende endog væsentligt højere, helt op til 120 pct.

Erhvervsskatten var i sig selv en urimelighed, fordi den udelukkende var baseret på en sammenligning mellem den direkte beskatning i de relevante kommuner, men så bort fra ejendomsbeskatningen, som på det tidspunkt, denne skat eksisterede, var væsentlig højere i omegnskommunerne end i centralkommunen, når amtsskatterne blev taget i betragtning. Siden er der sket det, at centralkommunerne har forhøjet deres ejendomsbeskatning ganske væsentligt; det gælder ikke mindst Københavns kommune. Efter at der er kommet større ensartethed på dette område, har det imidlertid vist sig, at der slet ikke er den forskel i beskatningen, som erhvervsskatten og dermed afløsningstilsvaret oprindeligt forudsatte, men at det endog i en række tilfælde medfører en væsentlig højere beskatning at bosætte sig i omegnskommunerne.

Også andre forhold ses der bort fra ved denne lovgivning. Vil man vurdere, hvad det koster at bo i de enkelte kommuner, må man f. eks. også tage i betragtning, at transportudgifterne er væsentlig højere for dem, der bor uden for centralkommunen, end for dem, der bor i den og har deres arbejde i den. København yder jo faktisk et tilskud til transportudgifterne, et tilskud, som senere giver sig udtryk i beskatningen og den beskatningsprocent, på grundlag af hvilken der skal sammenlignes. I omegnen er det modsatte tilfældet. Her er der et overskud

for de offentlige transportmidler. Det er heller aldrig taget i betragtning, at omegnskommunerne som nye kommuner savner meget af det, man har i centralkommunerne: skoler, idrætspladser, kulturelle institutioner, og hvad der ellers kan nævnes. Alt taget i betragtning synes det derfor ikke særlig rimeligt, at disse kommuner ikke desto mindre skal aflevere en del af deres skatteindkomster til de således i mange henseender fuldt så velstillede og fra tidernes morgen bedre udrustede centralkommuner.

Nu ved jeg vel, at det ikke drejer sig om særlig store beløb, og at praktiske hensyn taler for at udsætte en endelig revision af loven om erhvervsskattens afløsning, til der foreligger et resultat af overvejelserne om den fremtidige form for samarbejde mellem omegns- og centralkommuner og altså navnlig inden for hovedstadsområdet. Da loven er foreslået forlænget for en 2-årig periode, vil jeg imidlertid mene, at man under udvalgsforhandlingerne skal tage op til overvejelse at foretage en ændring, således at de kommuner, der har en højere udskrivningsbeskatningsprocent end centralkommunen, og hvor summen af den kommunale og den amtskommunale ejendomsskyldpromille tillige er højere end centralkommunens, fritages for at udrede afløsningstilsvaret. Jeg forstod, det var betragtninger i samme retning, hr. Enggaard gjorde gældende på partiet venstres vegne. Jeg tror, det ville være en smuk social gestus, for så vidt angår det indbyrdes forhold imellem kommunerne, hvis man kunne få en sådan ændring igennem; finansielt betyder den ikke overvældende meget.

Mit parti vil under det forestående udvalgsarbejde bestræbe sig for, at der vindes tilslutning til, at den sociale balance også kommer til at gælde, når det drejer sig om udligning mellem kommunerne.

Sigsgaard: Hver gang vi har behandlet forlængelse af denne lov, har alle beklaget, at der ikke snart kom en klaring. Ministeren og også andre har henvist til, at man i Hovedstadskommunernes Samråd arbejdede med sagen.

Den 1. november i år afgav det embedsmandsudvalg under samrådet, som vi har ventet på, sin betænkning. Resultatet var